

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
			Tárgy	352
	Szerző			
	Cím	Sok a bizottság		
	Forrás:	Esti újság		
	Bp.	1900	11/26	(Köt. v. fiz.)
	(Hely)	(Idő)		
			Személy	
			Helyszám	

Sok a bizottság.

A fővárosi adminisztráció urai azzal töltik az idejüket, hogy bizottságosdit játszanak. Ez a kedves játék egy neme a bujóságnak, a mennyiben abból áll, hogy a tisztviselők, a mikor kedvük tartja, ugynevezett bizottságot állítanak spanyolfalul maguk elé s annak a háta mögül dévajkodnak a nagyközönséggel: kukuk, hol vagyok? Ki talál meg engem? S az ilyen tisztviselőt, ha szükség van rá és keresik, különösen az ugynevezett felelősség szempontjából, (ezek mind ismeretes műszavai a bizottságosdi-bujócskának), akkor az ilyen tisztviselőt, mondom, sohasem lehet megtalálni, mert mindig a bizottság háta mögött rejtőzik.

A tisztviselők ezt annyira megszokták, hogy immár sohasem tudtak ellenni a bizottság kísérete nélkül. Amikor hivatalba mentek reggel, hír szerint felköltették a bizottságot, hogy az konstatálja hivatalos pontosságukat. S ha netalán ki akartak menni, fölemelték a két ujjukat, hogy a bizottság tudomásul vegye és helybenhagyja a —

kihágást. Szóval: az ő saját becses egyéniségük még lélekzeni sem mert a bizottság tudta és engedelme nélkül. Nekik maguknak ugyanis senki semmit el nem hitt s az ő saját önálló ténykedésüket (a mennyiben ilyesmi valaha előfordult) senki sem vette komolyan. Eb a tisztviselő bizottság nélkül: ez a közmondás járta a városházán.

Most aztán valami forradalom megdönteni készül az egész patriarkális bizottságos rendszert. Az ifjabb tisztviselők önállóságra vágyódnak, a mi különös ambíció ugyan, de hát ilyen a világ: az ifjak mindig mást akarnak, mint az öregek. Azt akarják, hogy ki-kí maga hatáskörében maga legyen felelős mindazért, a mit tesz vagy mulaszt. Azt akarják, hogy a ki valamely ügyosztály élén áll, az ne legyen bábuja a bizottságoknak, hanem férfiú a maga helyén, a ki felelőségének teljes tudatában végezze a rábizott ügyeket. Mert a hogy ma áll a helyzet, a tisztviselők csak arra való, hogy a közönség folytonos panaszát hallgassák a közigazgatás lassuságáról, anélkül, hogy

segíthetnének a bajon, mert minden ügyet át kell [bocsátaniok a bizottságok rémsűrű rostáin.

S az a nevezetes, hogy midőn egy bátor tisztviselő, Almády Géza a közéletmezési bizottság tegnapi ülésén megszólta az unalmassá vált bizottságosdit, nyomban kitünt, hogy a tisztelt és szeretetreméltó városatyák is alaposan megunták a statisztálást, a spanyolfal szerepét. Eddig jámborul türték és szenvedtek a hazáért, ha százféle bizottságba hívták és küldözgették is őket, eldönteni teszem azt, hogy a víz nedves, avagy hogy a rothadt cseresznye árt az egészségnek. A bizottságot álló, ülő, járó, illetve futkosó városatyák eddig mindezt hűségesen konstatálják; de Almády Géza biztató szavára ő bennük is föltámadt a virtus s uniszono hangoztatták, hogy a mi sok, az sok. Minden számársághoz nem kell bizottság; elég ahhoz egy ember.

Mind ez pedig annak az üdvös irányzatnak nevében történik, a melynek neve: az adminisztráció egyszerűsítése, a mi a közönség

érdekének és szükségleteinek gyors és hathatós kielégítésével azonos. Ezért üdvözljük szimpatáink minden melegével azt a mozgalmat, a melynek szószólója a tegnapi napon Almády Géza helyettes tanácsos volt. Csak előre, uraim, a megkezdett uton! Még nekünk is lehet jó közigazgatásunk.